

Estimes la natura, estimes al país, estimes la llar, aquelles tradicions que tant vas gaudir de menut... però sobre tot l'amor troba la seva plenitud entre les persones. La relació amorosa és fonamental per a tota vida humana. Una relació en la que reps i en la que dones, una trobada de dues mans, d'entrada esteses i que es van tancant entre elles en una pinya de connexió, de contacte que mostra un desig de comunió.

Passa amb l'amor com en totes les grans realitats de la nostra vida que està sotmès a les mutacions pròpies de l'existència. No és el mateix un amor infantil, que aquell apassionament adolescent o que l'amor de la parella que ha establert una convivència. L'amor dels pares, l'amor dels avis, l'amor dels joves enamorats, dels que han perdut una persona estimada, l'enyorança d'aquella persona absent per raons de treball o l'amor del monjo contemplatiu. Una sola paraula i infinites situacions. L'amor és mutable. Hi ha qui ha estimat bojament i en pocs anys quan ho recorda es pregunta com va ser possible una bogeria com aquella. Hi ha que coneix una persona des de fa molts anys i un dia se n'adona que l'estima.

"Al darrer dia serem examinats en amor". Quin examen, que complexa, quantes circumstàncies i matisos!

Sant Ignasi de Loiola al final dels exercicis espirituals proposa com a compendi d'una vida transformada per l'Esperit de Jesús aquesta famosa sentència: "En tot estimar i servir". Magnífic ideal, fantàstic programa perquè es fonamenta en l'amor de Déu i s'estén des d'Ell a tota persona. Sant Francesc d'Assis diuen que pregava enmig de la natura amb aquestes paraules "Déu meu i totes les coses". Un amor que ho abraça tot des de l'abraçada de Déu.

L'actitud amorosa que vol i desitja estimar de debò, donant i rebent, si es fonamenta en Déu te una estabilitat perdurable. Aquesta relació que ens ofereix Déu no és inestable, sotmesa als canvis del temps i de les circumstàncies. És una relació donada un cop i per sempre, oferta a tots i a cadascú, capaç de ser fonament i renovació de tots els amors de la vida. Ella dona aire als pulmons i oxigen al cor humà.

Preguem avui perquè Ell obri el nostre cor i la nostra ànima a la recepció del seu amor, que en Jesús, s'ha fet a mesura humana. Preguem per que no ens tanquem en una mena de torre de marfil per gaudir de Déu i de fet desinteressar-nos de les persones i del món. Preguem perquè l'amor rebut ens transformi en persones capaces d'estimar amb desig, fidelitat, agraïment, imaginació, alegria, compassió i goig; un amor que ens porta al treball per la justícia, la igualtat, el reconeixement i aquella opció evangèlica pels pobres i pels desemparats.

Jesús Renau sj.